

Léteznek, de megmarad-e?

A Kőszegi Textilmúzeum

Bíró József

Nagyon fontosnak tartom, hogy unokáinkkal sokat kiránduljunk és a mi szemszögünkből ismerjék meg kis hazánkat.

Kőszegen töltöttünk 2 napot és a helyi program tervezésekor az internet feldobta a Kőszegi Textilmúzeum címszót. Feleségemmel és unokáinkkal együtt a szívünk csücske a textilipar, ezért megkerestük a múzeumot.

„Természetesen” zárva volt és a bejáraton semmi eligazítás nem volt olvasható. Az épületben lévő, szomszédos üzletek eladói sem tudtak felvilágosítással szolgálni. A Városházán nagyon segítőkészek voltak, de aznap nem jutottunk előbbre. Másnapra viszont szakértő segítséget kaptunk *Stitniczky Csilla* személyében, aki megszerezte a kulcsot az ugyanabban az épületben működő TESCO marcona öreitől.

Vezetőnk tevékeny részese volt a múzeum kialakításának, így minden kérdésünk pontos választ kaptunk.

Lassan összeállt a kép a Kőszegi Posztógyárról, amely a város ikonikus vállalata volt. Fénykorában a mintegy 10 ezer lakos közel negyedét tudta foglalkoztatni. Sajnos a vállalat tönkrement és a megmentésére sem volt esély. Viszont a gyárépületek műemléki védettségi eljárása folyamatban volt. Ennek ellenére az akkoriiban „szokásos” vadkapitalista módon 2008-ban *egyetlen éjszaka alatt* földig rombolták a teljes telepet. Elkezdődött egy bírósági eljárás, amely – a fellelhető hírek szerint – némi felfüggesztett börtönnel és pár százezres bírsággal zárult.

A bontás óta a területet a TESCO bérlé és itt építette fel bevásárlóközpontját. A gyár egykori szakembereinek és a város lelkes segítőinek közbenjárására 2011-ben kialakítottak az épületben egy kis múzeumot. Ez a múzeum lenne hivatva biztosítani a nyugat-magyarországi

textilipar, a LATEX, a Posztógyár, a Nemezgyár, a Bútor-szövetgyár és a Soproni Szőnyeggyár emlékeztető fenntartását. Ide gyűjtötték össze a még meglévő anyagokat, jacquard-kártyákat, anyagmintákat, képeket, naplót, egyebeket.

Már nem visszafejthető módon egy ideig két szakértő gazdája volt a gyűjteménynek. Sajnos, egyikük meghalt, a másik pedig – felesége elmondása szerint – súlyos beteg.

Félő, hogy ebben a helyzetben

NINCS NYITVATARTÁS =
NINCS LÁTOGATOTTSÁG,

a múzeum felszámolása előbb-utóbb elkerülhetetlen lesz, üzlethelyiségként fogják hasznosítani.

Levelet írtam a város polgármesterének, felajánlva a segítséget, amelyet arra alapoztam, hogy a textiles szakma valamilyen módon összefoghat ennek a kis csodának a megmentése, fenntartása érdekében. *Ez a cikk is azért született, hogy a textiles-szűvek megnyíljanak és a lelkes szakemberek kitaláljanak valamit.*

Kőszeg arról is híres, hogy a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület szervezésében sok éven át itt rendezték meg a Fialat Textilesek Konferenciáját. Ennek programjában miniszterek, textiles szakemberek mellett a fiatalok is megmutatták legújabb eredményeiket a szekciók előadásai keretében. A komoly előadások mellett természetesen jutott idő a környék szépségeinek megismerésére is.

Jómagam 17 alkalommal lehettem itt „fiatal szakember”. Valószínűleg ezért is érzem fontosnak, ennek a kis ipari emlékeknek a fennmaradását.

KÉREM A SZAKMA SEGÍTSÉGÉT!

